

Zaman Yolculuğu

– MESUT ÇİFTÇİ · 24 Ocak 2024

En büyük yanılısamamız ve en büyük problemimiz olan zaman hususunda en fantastik düş kuşkusuz zaman yolculuğu fikridir. Hikayelerde, romanlarda, dizilerde, sinema filmlerinde ve hatta bilim çevrelerinde sık sık değinilen bir konudur bu. Peki, zamanda yolculuk etme fikri insan zihninde nasıl doğmuştur? Muhtemelen bu fikir, insanın yaşadığı deneyimler ve yaşamı boyunca edindiği bu deneyimlerin oluşturduğu hisler üzerine inşa edilmiştir. Elbette öncelikle insanın zamanı kavrayabilen bir varlık olması gerekir bu fikri inşa edebilmesi için. Aksi halde kavrayamadığı bir kavramı bu şekilde ele almak, insan için pek mümkün olamazdı. Ünlü Yazar Mark Twain bunu Adem ve Havva'nın Güncesi isimli eserinde bu durumu bence çok doğru bir dille anlatmış. Birebir alıntı yazarak anlatacak durumda değildim şu an ama aşağı yukarı bir tarifile şöyle bahsediliyor;

“Adem, yeryüzüne gönderildiği günün akşamında daha önce hiç hissetmediği bir yorgunluk hissi hissetti. Cennette hiç böylesi yorulmamıştı. Bir ağacın altına oturdu. Güneşin batışını izledi. Yorgunluk tüm bedenini esir almıştı. Gözlerini dahi açamıyordu. Önce ölüyorum zannetti ve hayatında ilk defa uyudu. Çünkü cennette ne yorgunluk ne de uyku yoktu. Uyandığında ise daha önce hiç sahip olmadığı bir şeye sahip olacaktı; düne...”

İnsanın zamanı kavrama yolundaki yolculuğu böylesine epik bir şekilde mi olmuştur elbette bunu bilmek oldukça güç. Ama şunu tahmin ediyorum ki her insanın hissettiği geçmişe özlem duygusu bize ilk insan Adem'den miras kalmış olmalı. Zira Adem yeryüzündeki yaşamı boyunca her zaman geçmişine özlem duymuştur. Çünkü geçmişinde cennet vardı Adem'in. Belki de bir zaman makinesi olsaydı yasaklı meyveyi yediği o zamana dönmek isterdi. Hemen hemen her insanın düşlediği bir durumdur bu; geçmişe dönüp hatalarını düzeltmek. Pek az insan bir zaman yolculuğu seçeneği düşlediğinde geleceğe gitmek ister. Çünkü gelecek aynı zamanda belirsizdir de. Ne ile karşılaşacağını bilememektedir insan. Oysa geçmiş dizilimi bellidir ve açıktır. Gerçi geçmişin diziliminde bilmediğimiz birçok eksik zaman dilimi var ama yine de yaşanan yaşanmıştır ve ne şekilde yaşandığı ve ne sonuçlar doğurduğu açıkça ortadadır. Ayrıca insan yapısı gereği belirsizliği değil belirli olanı tercih eder. Çünkü belirsizlik insanı huzursuzluğa iter ve her insan huzurlu olmak ister.

Eğer benimde bir zaman yolculuğu yapma şansım olsaydı bende geleceği değil geçmişi tercih ederdim. Fakat geçmişe olan zaman yolculuğum kendi hayatımla kısıtlı olmazdı. Yani milyarlarca insanın yaşadığı ve öldüğü koskoca bir dünyada benim ömrüm dediğim zaman diliminin değeri ne olabilir ki? Hatalarımı düzelmek fikri elbette çok hoş bir fikir ancak şöyle bir durum var ki; hatalarımı düzelttikten sonraki hayatım hakkında bir fikrim yok. Daha iyi mi olurdu, daha kötü mü olurdu ya da yoksa hiç olmaz mıydı? Zira şu anda yeryüzünde var olmamızın temeli de Adem'in yasaklı meyveyi yemesi değil midir? Bazı hatalar vardır ki varlık sebebidir. O yüzden hataları düzeltmek yokluğa neden olabilir. Teorik olarak da pratik olarak da varlık yokluktan her zaman iyidir. Bu durumda benim geçmişe yapacağım zaman

yolculuğunun amacı günümüzü aydınlatmak olurdu.

Günümüzde yaşadığımız savaşlar, düşmanlıklar, acılar, ötelemeler, ayrımcılıklar, acılar ve insanın vahşetinin temelini insanın geçmişte var olduğunu ve yaşandığını düşündüğü olaylar oluşturuyor. Bu sebepten dolayı bu geçmişe dair inanış ve düşüncelerin gerçeğe dayanıp dayanmadığını anlamak için geçmişe gitmek ve olanları gözlemlemek isterdim. Öncelikle yeryüzünün oluşumunu gözlemlemek isterdim. Çünkü yeryüzünün oluşu her dinde ayrı anlatılmış. Ardından Hz. Adem'in yeryüzündeki günlerini gözlemlemek iyi olurdu. Ardından yüzyıllardır devam eden ve milyonlarca insanın öldürülmesine acı çekmesine neden olan inanç savaşlarına son vermek için Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet dinlerinin doğuş aşamalarını gözlemlemek isterdim. Hz Musa, Hz İsa ve Hz. Muhammed ne demiş, nasıl demiş ve biz ne anlamışız? Zira Yahudiler kendilerinin haklı olduklarını, Hristiyanlar kendilerinin haklı olduklarını, biz Müslümanlar da kendimizin haklı olduğunu düşünüyoruz. İşin aslı neymiş bizzat öğrenmek sorunumuzu temelden hallederdi. Düşlediğim bu zaman yolculuğu eğer ütopyik bir düş olmasaydı oldukça iyi bir deneyim olurdu benim için. Elbette bu gözlemlemeyi kesinlikle etkide ve etkileşimde bulunmadan yapmak gerekirdi. Zira en ufak bir temas devasa değişikliklere neden olurdu.

Biz insanların en büyük yanılgısı kendimizi her şeyi biliyor sanmamızdır. Uzaya bile çıktık ve sözümona üstün varlık olduk. Ama günümüz dünyasına yön veren geçmiş mitlerimiz ile belirsiz. Yakın tarihimizde bile büyük boşluklar var. Bu boşlukları doldurmak geleceğe daha sağlam ve daha doğru adımlar atmamızı sağlayacaktır. Ancak bilim böylesi bir zaman yolculuğunun yalnızca hayal dünyasında var olabileceğinden bahsediyor. Yani bir zaman yolculuğu mümkün olsa bile teorik olarak yalnızca geleceğe gidebilmek mümkünmüş. Geçmişe gitmek mümkün değilmiş. Bu cihetten bakıldığında geçmişini bilmek son derece mühim ve bir o kadar mühim olan bir diğer şey de geçmişteki hataları kabul etmek ve onları hayatın bir parçası olarak görmektir.